

og dens Bestemmelser. Derfor har Fleertallet, der ikke har et saadant Kendskab, troet foreløbig at burde beholde den nugældende Bestemmelse om Rigsdagens aarlige Møder og have saa meget mindre Betænkelighed ved at fastholde dette, som der i Paragraphen er tilføjet, at Forandring i denne Bestemmelse kan skee ved „simpel Lov“.

Den ærede Rigsdagsmand har gjort opmærksom paa, at man efter hans Mening dog ikke kunde faae Forandringen gennemført, fordi, meente han, der er flere andre Bestemmelser i Grundloven, som da ogsaa maatte forandres ved Siden deraf. Dette er vistnok saa; men jeg troer, at Fleertallet gaar ud fra den Forudsætning, at de Forandringer i andre Bestemmelser i Grundloven, der være absolut nødvendige, naar det ved simpel Lov sættes, at Rigsdagens Møder skulde være toaarige, kun ere Reactionsförändringar, der samtidig dermed kunde foretages ligeledes ved simpel Lov. Deri troer jeg, at Fleertallet er enigt; men jeg troer rigtignok, at Fleertallet er meget uenigt med den ærede Rigsdagsmand om, hvilke eller hvor mange disse Bestemmelser ere, og jeg tør navnlig sige, at jeg troer, at Fleertallet er meget uenigt med ham i, at under disse Bestemmelser ogsaa skulde være indbefattet den om Valgperioden. Jeg troer ikke, at Fleertallet indrømmer nogen som helst nødvendig Forbindelse mellem Valgperiodens Længde og Rigsdagens Sammenkomster, og det samme gjælder om flere andre Bestemmelser, hvorom der i saa Fald kan være Spørgsmaal. Forrigt har det forundret mig, at, naar den ærede Rigsdagsmand har den af ham udtalte Mening, — og han erkender, at han hører til Mindretallet, — at han da ikke har stillet Endringsforslag til de andre Forandringer, som han finder nødvendige til Gjennemførelsen af Regjeringens af ham tiltraadte Forslag om kun toaarige Rigsdage; thi efter hans Ötringer vilde det jo, selv om vi her vedtog Regjeringens Forslag om Rigsdagens Sammenkomst hvert andet Aar, ikke kunne komme til Udførelse paa Grund af de andre Paragraphers Lydende, og dog har den ærede Rigsdagsmand ikke foreslaaet Forandringer i disse andre Paragrapher. Han vil altsaa slet

ikke kunne opnaae sin Hensigt ved at stemme for det her omhandlede Regjeringsforslag, da han har undladt at stille de, efter hans For-
mening, i nødvendig Forbindelse dermed staaende Endringsforslag. — Den nugældende Bestemmelse om Rigsdagens aarlige Møder er oprindelig kommet ind i Grundloven efter Forslag fra den Regjering, som forelagde Grundlovsudkastet, i hvilket der stod, at Møderne skulde finde Sted hvert Aar. — Der blev i den grundlovgivende Forsamling fra flere Medlemmers Side gjort Bestræbelser for at faae denne Bestemmelse forandret til, at Mødetiden skulde være hvert andet Aar; men disse Forsøg strandede, og den grundlovgivende Forsamlings Fleertal var saaledes enigt med Regjeringen i, at Møderne indtil Videre maatte være aarlige, hvortil dog søiedes den Bestemmelse, at Forandringer heri kunde skee ved Lov, naar Erfaringen maatte vise, at det var rigtigt at gaae over til kun at have toaarige Rigsdage. Efter mit saaledes Anførte troer jeg slet ikke, at der er mindste Nødvendighed for at gaae ind paa dette Forslag. Jeg troer ikke, at man tilbunds kan komme til at betømme dette, forinden man har et særligt Lovforslag fra Regjeringen desangaaende, og efterat Fællesforsatninger er bleven bekendt. Hvad angaaer Fleertallets Forslag til § 2, som er den nærværende Grundlovs § 3, saa troer jeg, at Grunden til, at Fleertallet her har beholdt Udtrykket „Staten“, er den ofte nok paaberaabte, at man ikke i Grundloven vil gjøre andre Forandringer end absolut nødvendige. Paa de Steder og i de Forbindelser, hvor Udtrykket „Staten“ forekommer andre Steder i Grundloven, hvor det maatte anses for absolut fornødent at forandre Ordet „Staten“, der har man gjort det; men paa de Steder, hvor man ikke troede, at denne absolute Nødvendighed forelaa, der har man beholdt hiint Udtryk, fordi man ikke antog, at derved vilde kunne foranlediges nogen som helst Ulempe. Det Exempel, man har henviist til fra Hertzogdommerne, troer jeg heller ikke passer. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) gjorde selv opmærksom paa, at man ikke der alene beraabte sig paa at være Stater, men tillige paa at være selv